

приключва с “Хайдушки песни” в самия край на 1902 г. След този цикъл по-нататък поетът не се връща към генеративната мощ на фолклора.

Яворов остава далеч и от идеята за безсмъртието. Абсурдът ѝ става по-изразителен в текст като “Честит е” - травестия на тежката и сериозна идея за обезсмъртяването в Кирил-Христовия “Сонет Априлову”. Въпреки че той твърде рано прегръща ролята на “обещаващ млад поет”, нито за миг у него не се развива комплексът и самочувствието за творческо величие или пък за център на българската поезия. Нещо, което у К. Христов е довело дори до болезнено самолюбие. Яворов е далеч от подобно вглъбяване в ролята на поета. При него тя е дублирана от поне още две явни и демонстративни роли - “македонски революционер”⁶ (както многократно се обръща Ц. Церковски към него) и драматург, особено след август 1908 г., когато и професионално такава роля ляга на плещите му. Затова “Честит е ...” пародира точно подобно вживяване в ролята, което би довело до “заслепяване” на личностното Аз от ролята на автора, т.е. от ролята “поет”.

Подрумските заточеници, Павлета делия и Павлетица млада и Честит е не са етапни за поезията на Яворов, нито са шедеврите на неговото творчество. Но те са емблематични за част от езиците на българската поезия, които този автор включва като проект за културната и художествената системност на тази литература. Проект не е дума с пожелателна семантика, по-скоро тя е опит да се демонстрират чрез отношение на присъединяване, цитиране или пародиране механизмите, движещи поезията и формиращи езиците ѝ.

Книгата от 1910 г. е и проект на една констелация, на подреждането и противоречията между тези езици.

Тя е глобален модел на едно поетическо статукво в период за десетилетие време. В сборника *ПСО* Яворов перспективира посоките, но не като бъдеще, а като формули и като форми на сегашното българско поетическо битие.

Поетът подчертава как може да се глобализира един художествен процес не само чрез радикални подреждания на “преди и сега”, а и чрез “затваряне” на езиците в хипотетични рамки, каквито са обсъжданите посоки - сантиментална, социално-сантиментална, самобитно-традиционна, философска, импресионистична и пр. Това може